

ผู้ตรวจการแผ่นดิน

ออมบดส์แมน

OMBUDSMAN NEWSLETTER

จดหมายข่าวผู้ตรวจการแผ่นดิน : ปีที่ 14 ฉบับที่ 120 ประจำเดือนมีนาคม 2567

Editor's Talk

จดหมายข่าวผู้ตรวจการแผ่นดินปีที่ 14 ฉบับที่ 120 ประจำเดือนมีนาคม 2567 ซึ่งในช่วงเดือนมีนาคมนี้ ประเทศไทยเริ่มเข้าสู่ฤดูร้อนอย่างเป็นทางการ กรมอุตุนิยมวิทยา คาดหมายว่าฤดูร้อนปี 2567 ที่จะเริ่มในช่วงสิ้นเดือน กุมภาพันธ์จะมีอุณหภูมิสูงกว่าปีก่อน ๆ และร้อนกว่าปกติ 1.2 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิสูงสุด พุ่ง 44.5 องศาเซลเซียส โดย 5 จังหวัดที่จะมีอากาศร้อนจัดที่สุดได้แก่ แม่ฮ่องสอน อุตรดิตถ์ สุโขทัย ตาก และอุดรธานี โดยจะมีอุณหภูมิสูงสุด ตั้งแต่ 44 องศาเซลเซียส และกรุงเทพมหานครคาดว่าจะมีอุณหภูมิสูงสุด 40-41 องศาเซลเซียส นับได้ว่าโลกของเราเริ่มเข้าวิกฤตภาวะโลกร้อนแล้ว เพราะฉะนั้น การทำกิจกรรมนอกสถานที่ที่มีแดดจัดต้องระวังและพึงหลีกเลี่ยง เพราะอาจเกิดอาการหน้ามืด เป็นลมแดด จากอุณหภูมิที่ร้อนจัดในช่วงนี้ได้

จดหมายข่าวฉบับนี้ได้นำการศึกษาเชิงระบบ เรื่อง มาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน ที่ผู้ตรวจการแผ่นดินดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะให้คณะรัฐมนตรีทราบ ซึ่งได้จัดทำในเชิงระบบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งได้มีการลงพื้นที่แสวงหาข้อเท็จจริงในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อประกอบการทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 230 (3) ให้ทราบถึงการที่หน่วยงานของรัฐยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ ติดตามในคอลัมน์ Complaints Story

ทั้งนี้ ได้นำสาระน่ารู้เกี่ยวกับกฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร พ.ศ. 2555 เพื่อประกอบความรู้ในด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่ง นักเรียนด้วย ติดตามได้ในคอลัมน์ 108-1009 Around the World

พร้อมทั้งมีข่าวสารที่น่าสนใจของกิจกรรมประชาสัมพันธ์เชิงรุก ภายใต้โครงการ Ombudsman care ที่จัดขึ้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในคอลัมน์ Ombudsman talk และกิจกรรมสัมมนาที่จัดโดยคณะกรรมการองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ วุฒิสภา ได้เชิญองค์อำนาจขององค์กรอิสระและผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ มาร่วมเสวนาในหัวข้อ “ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญมีความสำคัญต่อประเทศและประชาชนอย่างไร” ติดตามได้ในคอลัมน์ Ombudsman Action

สุดท้ายนี้ คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จดหมายข่าวผู้ตรวจการแผ่นดินฉบับนี้จะทำให้ผู้อ่านได้ทราบถึงผลการดำเนินงานของผู้ตรวจการแผ่นดิน ตลอดจนเข้าใจหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดิน ที่เป็นองค์กรที่เป็นที่พึ่งของประชาชน หากท่านไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อเสริมสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

บรรณาธิการ

ที่ปรึกษา	นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต, รศ. อีสสรีย์ หารษาจรูญโรจน์, นายทรงศักดิ์ สายเชื้อ
บรรณาธิการบริหาร	พันตำรวจโท กิรป กฤตธีรานนท์
บรรณาธิการ	นางสาวคมขวัญ กาญจนกฤษช
กองบรรณาธิการ	นางสาวสร้อยธร มั่นทยานนท์, นางสาวพลอยไพลิน สารสิน นายวินัย วิริยะฐานะกุล, นายวัชรภรณ์ ไหญ่ยิ่ง นางสาวจุฑามาศ อ่ำสำโรง, นายพงษ์พัฒน์ เปริตพริ้ง
ออกแบบศิลปกรรม	นายทศพล ทองอิราษ, นางสาวสุพธิดา จันทกล
พิมพ์ที่	บริษัท สไมล์ สยาม พริ้นติ้ง เซอร์วิส จำกัด

Complaints Story

การศึกษาเชิงระบบ

เรื่อง มาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน

สืบเนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดจากรถรับ-ส่งนักเรียน มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น จากข้อมูลการเฝ้าระวังของ ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนนและเครือข่ายองค์กรผู้บริโภค พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 มีอุบัติเหตุทางถนน และความไม่ปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียนมากถึง 30 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บ จำนวน 274 ราย และผู้เสียชีวิต จำนวน 2 ราย รวมทั้งปัญหาการลี้มเด็กนักเรียนไว้ในรถรับ-ส่งนักเรียน ซึ่งเห็นได้ว่าหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้ให้ความสำคัญในการควบคุม ตลอดจนกำหนดแนวทางหรือมาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียนอย่างเป็นระบบ ถึงแม้ว่ารัฐบาลได้ออกนโยบายและมาตรการด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนและแผนแม่บทความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. 2565 - 2570 แล้วก็ตาม แต่ไม่ได้มีการแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายที่เป็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบรถรับ-ส่งนักเรียนให้มีคุณภาพความปลอดภัย เป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุของ

รถรับ-ส่งนักเรียน และเหตุการณ์ลี้มเด็กไว้ในรถรับ-ส่งนักเรียนยังคงเกิดขึ้นซ้ำ ๆ

ปัญหาหลักสำคัญของการดำเนินงาน ได้แก่ ปัญหาการขับเคลื่อนงานด้านมาตรการความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลและตรวจสอบการดำเนินการมาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน กฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน และปัญหาสำคัญที่เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุที่นั้น ส่วนใหญ่มาจากสภาพตัวรถที่ชำรุดทรุดโทรม ขาดการตรวจสอบสภาพรถอย่างต่อเนื่อง และรถรับ-ส่งนักเรียนจำนวนมากไม่ได้ขออนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นรถรับ-ส่งนักเรียน เนื่องจากเงื่อนไขการจดทะเบียนของกรมการขนส่งทางบก ซึ่งรถรับ-ส่งนักเรียนที่ได้มาตรฐานจะต้องได้รับการรับรองจากโรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกภาคการศึกษาและจดทะเบียนตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินทุกท่านได้เห็นชอบโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 (3) และ มาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. 2560 ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นเรื่องราวเรียนเชิงระบบเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งให้มีการลงพื้นที่แสวงหาข้อเท็จจริงในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในการจัดทำรายงาน พร้อมข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 230 (3) ให้ทราบถึงการที่หน่วยงานของรัฐยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ

การศึกษาเชิงระบบ เรื่อง มาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียนในครั้งนี สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้กำหนดประเภทของรถรับ-ส่งนักเรียนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

ประเภทที่ 1 รถโรงเรียน (โรงเรียนบริหารจัดการด้วยตนเอง) รถโรงเรียน หมายถึง รถรับ-ส่งนักเรียนที่อยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลของโรงเรียนและได้รับอนุญาตให้ใช้เป็นรถรับ-ส่งนักเรียนตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

ประเภทที่ 2 รถรับ-ส่งนักเรียน ได้รับอนุญาตให้ใช้รับ-ส่งนักเรียนตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด รถรับ-ส่งนักเรียน (รถยนต์ส่วนบุคคล) ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เป็นรถรับ-ส่งนักเรียน หมายถึง รถรับ-ส่งนักเรียนที่ให้บริการภายนอกมารับ-ส่งนักเรียน และได้รับอนุญาตให้ใช้รถรับ-ส่งนักเรียนตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

ประเภทที่ 3 รถรับจ้างรับ-ส่งนักเรียน หมายถึง รถรับจ้างทั่วไป หรือรถโดยสารสาธารณะที่นำมาใช้รับ-ส่งนักเรียน ตามเงื่อนไขการว่าจ้างที่ตกลงกันระหว่างผู้ประกอบการและผู้ปกครอง โดยรถรับจ้างดังกล่าวไม่ได้ขออนุญาตให้ใช้เป็นรถรับ-ส่งนักเรียน ตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า บุคคลโดยทั่วไปต่างมีความเข้าใจว่า “รถโรงเรียน” กับ “รถรับ-ส่งนักเรียน” มีความหมายเหมือนกัน กล่าวคือรถที่ให้บริการรับ-ส่งนักเรียนเพื่อเดินทางไปโรงเรียน แต่แท้จริงแล้ว รถที่ใช้รับ-ส่งนักเรียนนั้นมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ออกกฎหมายมาบังคับใช้ ควบคุม และกำกับหลายฉบับ แตกต่างกันตามข้อเท็จจริงตามหน้าที่และอำนาจของแต่ละหน่วยงาน ทำให้ปัจจุบันกฎหมายที่ใช้ควบคุม เรื่อง มาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียนนั้น ไม่สามารถใช้อย่างบังคับในการควบคุมและแก้ไขปัญหาให้เหมาะสมกับบริบทในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในสังคมปัจจุบันได้อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากรมการขนส่งทางบกได้มีมาตรการสำหรับกรณีนำรถยนต์ส่วนบุคคล ทั้งรถสองแถวและรถตู้มาใช้รับ-ส่งนักเรียน โดยต้องผ่านการรับรองจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา และต้องขออนุญาตใช้รถให้ถูกต้อง นำรถเข้าตรวจสภาพ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยที่ราชการกำหนด และรถรับ-ส่งนักเรียนทุกคันต้องมีผู้ควบคุมดูแลนักเรียนที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี ประจำอยู่ในรถตลอดเวลาที่ใช้รับ - ส่งนักเรียนก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติแล้ว อาจกล่าวได้ว่า มาตรการทางกฎหมายที่บังคับใช้ใน

ปัจจุบันนั้น กลับถูกละเลย ถูกมองข้าม ขาดประสิทธิภาพ ในการบังคับตามกฎหมาย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่รัฐ ควรตระหนัก และมีมาตรการด้านความปลอดภัยของ รถรับ-ส่งนักเรียน จากการแสวงหาข้อเท็จจริงทำให้ ได้รับทราบ ว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษา ยังไม่มีแนวทาง ด้านความปลอดภัยทางถนนสู่แผนปฏิบัติการของสถาน ศึกษาและการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมตลอดจน ดำเนินการประเมินติดตามที่เป็นระบบและต่อเนื่อง อีกทั้ง ปัญหาด้านการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องดังกล่าว ยังไม่มี ประสิทธิภาพและกรณีดังกล่าว ยังไม่มีการศึกษาหรือวิจัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นสภาพการจราจร ความปลอดภัยแก่นักเรียน และสถานศึกษา กอปรกับกฎหมายของกรมการขนส่งทางบก ที่ใช้บังคับในปัจจุบันมีเพียงข้อกำหนดตามกฎหมายกระทรวง กำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร พ.ศ. 2555 เป็นหลักในการปฏิบัติเพื่อจัดระเบียบรถรับ-ส่ง นักเรียน และแนวทางปฏิบัติในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ ส่วนบุคคลรับจ้างรับ-ส่งนักเรียน ตามหนังสือกรมการขนส่ง ทางบก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ข้อกำหนดตามแนวทาง ปฏิบัติฉบับดังกล่าวและกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ยังไม่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ เนื่องจากบริบททางสังคมที่มีความแตกต่างกันในสังคมเมือง และสังคมต่างจังหวัด โดยมีประเด็นปัญหาเพื่อพิจารณาได้ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านการบังคับใช้กฎหมาย

กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันยังไม่สามารถ บังคับใช้ให้มีประสิทธิภาพได้ โดยมีสาเหตุมาจากปัญหา ดังต่อไปนี้

- ปัญหาด้านสภาพรถและการจดทะเบียนรถ ที่นำมาใช้รับ-ส่งนักเรียน
- ปัญหาการออกหนังสือรับรองการรับ-ส่ง นักเรียนของโรงเรียนหรือสถานศึกษา
- ประเด็นการบังคับใช้กฎหมายของ กรมการขนส่งทางบก
- ประเด็นการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ

2. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนด หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบที่ชัดเจนในการ กำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานด้านมาตรฐาน ความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน อีกทั้งโรงเรียนไม่มี ส่วนร่วมในการจัดการ และในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมาย ที่กำหนดหน้าที่และอำนาจให้แก่สถานศึกษา โรงเรียน ในการตรวจสอบ การสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข หรือมาตรการ ลงโทษแต่อย่างใด

3. ประเด็นปัญหาด้านการพัฒนาระบบเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน

จากเหตุการณ์เด็กนักเรียนถูกลิ้มบนรถรับ-ส่งนักเรียน และเสียชีวิตภายในรถรับ-ส่งนักเรียน ข้อมูลของกรมควบคุมโรค ปี พ.ศ. 2557 - 2565 พบว่า มีกรณีลิ้มเด็กไว้ในรถโดยเฉพาะเด็กเล็กถูกลิ้มไว้ในรถมากถึง 129 ครั้ง ในจำนวนนี้ มีเด็กเสียชีวิต 6 ราย จากปัญหาดังกล่าวปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดมีหน้าที่รับผิดชอบ กำหนดเป็นนโยบายสำคัญของโรงเรียน ไม่มีการกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาเชิงป้องกันไว้ไม่ให้เกิดซ้ำ อีกทั้งปัญหาผู้ควบคุมดูแลเด็กนักเรียนก็ไม่ได้มีการถูกหยิบยกขึ้นมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง จากปัญหาดังกล่าวหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อม การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาแก้ไขปัญหา เช่น การติดตั้งระบบสัญญาณเซ็นเซอร์เพื่อจับความเคลื่อนไหวในรถ หรือปุ่มส่งสัญญาณฉุกเฉินไว้ภายในตัวรถ เพื่อให้เด็กสามารถแจ้งขอความช่วยเหลือฉุกเฉินได้ การติดตั้งอุปกรณ์ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมที่สามารถส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือไปยังภายนอก ทั้งเสียงและแสงจากรถโรงเรียน และการฝึกจำลองเหตุการณ์สำหรับเด็กและเยาวชนให้รู้จักวิธีการช่วยเหลือเอาตัวรอด หากตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวและแนวทางการติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติการในทุกภาคเรียน

4. ประเด็นปัญหาด้านการส่งเสริม การสร้างความรับรู้ และความเข้าใจร่วมกัน

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน ขาดการรับรู้ข้อมูลสถานการณ์เสี่ยง และขาดกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และผู้ขับขี่ขาดความเข้าใจและขาดจิตสำนึกสาธารณะของงานบริการที่ต้องรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของนักเรียน

ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- เห็นควรให้มีมาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน เป็นอีกประเด็นหนึ่งของนโยบายระดับชาติ และจัดตั้งคณะทำงานร่วมกันภายใต้กลไก คณะอนุกรรมการศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนนของแต่ละจังหวัด และกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์หรือคณะทำงานด้านความปลอดภัยรถรับ-ส่งนักเรียนในทุกจังหวัด กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาและมาตรฐานความปลอดภัยรถรับ-ส่งนักเรียน โดยกำหนดให้มีโครงสร้างการทำงานแบบมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการจัดทำแผนความปลอดภัยรถรับ-ส่งนักเรียนในทุกจังหวัด สนับสนุนการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยรถรับ-ส่งนักเรียน รวมถึงด้านการป้องกัน

และลดอุบัติเหตุทางถนน โดยมีโครงการดำเนินงานที่เน้นการมีส่วนร่วมของคนทำงานที่ประกอบด้วยหน่วยงานท้องถิ่น นักวิชาการ ผู้ประกอบการ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

- เสนอให้กระทรวงศึกษาธิการมอบหมายให้โรงเรียนมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลรถรับ-ส่งนักเรียน โดยกระทรวงศึกษาธิการควรมีนโยบายสั่งการให้โรงเรียนกำหนดยุทธศาสตร์และแผนงานเรื่องความปลอดภัยการเดินทางของนักเรียนโดยเฉพาะรถรับ-ส่งนักเรียน โดยใช้ต้นแบบที่สามารถสร้างการเรียนรู้เพื่อขยายผล โดยโรงเรียนหรือสถานศึกษาควรมีการจัดทำทะเบียนข้อมูลรถรับ-ส่งนักเรียนในแต่ละคัน มีการจัดทำฐานทะเบียนข้อมูล ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นระบบฐานข้อมูลสำหรับการเดินทางมาโรงเรียนโดยรถรับ-ส่งนักเรียนที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างขนส่งจังหวัด โรงเรียน และผู้ประกอบการรถรับ-ส่งนักเรียน

- เห็นควรกำหนดมาตรการให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่ง มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบและกำกับดูแลมาตรการด้านความปลอดภัยของรถรับ-ส่งนักเรียน

- เห็นควรให้กระทรวงศึกษาธิการพัฒนาหลักสูตร ชุดความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการระบบรถรับ-ส่งนักเรียนปลอดภัยให้กับบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษา ครู อาจารย์ นักเรียน ผู้ขับรถรับ-ส่งนักเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีองค์ความรู้หลักวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องในการรับผิดชอบดูแลการจัดการความปลอดภัยในการเดินทางของนักเรียนด้วยรถรับ-ส่งนักเรียน

- เห็นควรให้กระทรวงศึกษาธิการประสานขอรับการสนับสนุนจากสำนักงบประมาณ ในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นค่าเดินทาง (รถรับ-ส่งนักเรียน) ให้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กนักเรียนที่ยากไร้ เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษาให้กับนักเรียนทุกคน ให้มีมาตรฐานและคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เพื่อให้เด็ก

และเยาวชนมีสิทธิที่จะได้รับและเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อให้เด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนเงินและค่าใช้จ่ายให้แก่เด็กยากไร้ ซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์ หรือด้อยโอกาส เพื่อเป็นมาตรการป้องกันการหลุดออกจากระบบการศึกษา

- กำหนดให้ความปลอดภัยของนักเรียนในการเดินทางด้วยรถรับ-ส่งนักเรียนเป็นวาระของกระทรวงศึกษาธิการและของทุกโรงเรียน โดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นจุดจัดการเครือข่ายรถรับ-ส่งนักเรียน และแต่งตั้งครูงานกิจการนักเรียน ทำหน้าที่เป็นครูที่ดูแลรถรับ-ส่งนักเรียน จำนวนไม่น้อยกว่า 1 คน และกำหนดให้รูปแบบเครือข่ายรถรับ-ส่งนักเรียน เป็นภารกิจหนึ่งของงานกิจการนักเรียน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงคมนาคม โดยกรมการขนส่งทางบก

- กำหนดมาตรการหรือแนวทางสนับสนุน เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ขับรถรับ-ส่งนักเรียนนำรถเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลผ่านการขึ้นทะเบียนขอใบอนุญาตใช้รถรับ-ส่งนักเรียน เพื่อเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยให้กับรถรับ-ส่งนักเรียนอย่างเป็นระบบและการบริหารจัดการระบบรถรับ-ส่งนักเรียนให้มีความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ

- พิจารณาทบทวนกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบันให้มีความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และเป็นปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนสำหรับการรับ-ส่งนักเรียนขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องเหมาะสมในสถานการณ์ปัจจุบัน และควรพิจารณา

ทบพวน กำหนดประเภทใบอนุญาตขับรถรับ-ส่งนักเรียนเป็นการเฉพาะ เพื่อให้มีมาตรฐานและแตกต่างจากใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคล หรือใบอนุญาตขับรถโดยสารสาธารณะประเภทอื่น ๆ

- สนับสนุนให้สำนักงานขนส่งในแต่ละจังหวัด จัดโครงการอบรมเสริมสร้างความรู้ และสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ขับรถรับ-ส่งนักเรียน โรงเรียน และผู้ปกครอง และเห็นควรให้สำนักงานขนส่งจังหวัดทุกแห่งให้ความสำคัญ และจัดโครงการเสริมสร้างความปลอดภัยรถรับ-ส่งนักเรียนของแต่ละจังหวัด และควรกำหนดแนวทางปฏิบัติในการอนุญาตให้ใช้รถรับ-ส่งนักเรียน ให้มีแนวทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับสภาพวิถีชีวิตของชุมชนในแต่ละพื้นที่

- การจัดทำฐานข้อมูลรถรับ-ส่งนักเรียน พัฒนารูปแบบ วิธีการจัดเก็บข้อมูล และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการระบบรถรับ-ส่งนักเรียนร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ

- การออกหนังสือรับรองของโรงเรียนและสถานศึกษา กำหนดให้ผู้ขออนุญาตขับรถรับ-ส่งนักเรียน ต้องขอหนังสือรับรองจากโรงเรียนหรือสถานศึกษา โดยกำหนดให้หนังสือรับรองมีผลบังคับใช้ได้ 1 ภาคการศึกษา

4. ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- เสนอแนะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนงบประมาณด้านการเดินทางและบริหารจัดการรถรับ-ส่งนักเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมความปลอดภัยในการเดินทางมาเรียนของเด็กและเยาวชน เด็กด้อยโอกาส

5. ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

- เสนอแนะให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลในด้านความปลอดภัยเชิงป้องกันให้การเดินทางไปโรงเรียน โดยรถรับ-ส่งนักเรียน และเสริมสร้างให้เกิดระบบบริหารจัดการรถรับ-ส่งนักเรียนอัจฉริยะต้นแบบที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน ผู้ปกครอง พร้อมทั้งพัฒนาให้เกิดระบบฐานข้อมูลในการเชื่อมต่อการบูรณาการของการรับ-ส่งนักเรียนในพื้นที่ที่สำคัญตามโครงการ Smart School Bus

6. ข้อเสนอแนะด้านการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- เสนอแนะให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานร่วมภายใต้กลไกคณะอนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน เพื่อพิจารณาแนวทางจัดทำแผนความปลอดภัยและการแก้ไขกฎระเบียบการพัฒนาระบบจัดการรถรับ-ส่งนักเรียนให้มีความปลอดภัยอย่างยั่งยืน

- เสนอแนะให้ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนจังหวัดทุกจังหวัด กำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์หรือคณะทำงานด้านความปลอดภัยรถรับ-ส่งนักเรียนในทุกจังหวัด เพื่อบูรณาการจัดทำแผนความปลอดภัยรถรับ-ส่งนักเรียนในทุกจังหวัด

- กำหนดให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการใช้บริการรถรับ-ส่งนักเรียน ตลอดถึงลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประกอบอาชีพรับ-ส่งนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้กับโรงเรียน หรือสถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างระบบการเดินทางที่ปลอดภัยให้กับนักเรียนทุกคน เพื่อสนับสนุนหลักเกณฑ์การจัดการระบบรถรับ-ส่งนักเรียน

กฎกระทรวง

กำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร พ.ศ. 2555

ในการรับจ้างรับ-ส่งนักเรียน ผู้ขับรถสำหรับรถยนต์ ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ตามมาตรา 22 วรรคสอง ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปี หรือใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ หรือใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รวมทั้งต้องเป็นผู้ไม่มีประวัติเสียหาย อันเกิดจากการขับรถมาก่อน และต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ผู้ขับรถต้องปฏิบัติ ดังนี้

- ต้องให้คนโดยสารขึ้นนั่งประจำที่ให้พร้อมก่อนเคลื่อนรถ
- ต้องให้คนโดยสารซึ่งนั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับรถรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งเพื่อป้องกันอันตรายในขณะโดยสาร
- ไม่บรรทุกสิ่งของไปกับคนโดยสาร เว้นแต่เป็นสัมภาระของคนโดยสารที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการขับรถและการโดยสาร
- ดูแลคนโดยสารให้ได้รับความปลอดภัยตลอดเวลาที่อยู่ในระหว่างการโดยสาร และในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจะต้องให้ความช่วยเหลือตามสมควร
- ไม่ขับรถในลักษณะประมาทหรือนำหวาดเสียว อันน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
- ไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนา โดยผู้ขับรถไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น
- ไม่กระทำการอันควรขายหน้าต่อหน้าธารกำนัล หรือกระทำการลามกอย่างอื่น ไม่ว่าจะกระทำ

ด้วยตนเอง หรือกระทำด้วยสื่อหรือวัสดุใด ๆ อันทำให้ปรากฏความหมายในทำนองเดียวกัน

- ต้องดับเครื่องยนต์ทุกครั้งขณะเต็มเชื้อเพลิง

2. จัดให้มีเครื่องหมาย หรือแผ่นป้ายพื้นสีส้ม ขนาดกว้างไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าเซนติเมตร ยาวไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร มีข้อความว่า “รถโรงเรียน” เป็นตัวอักษรสีดำ ความสูงไม่น้อยกว่าสิบห้าเซนติเมตร ติดไว้ที่ด้านหน้าและด้านท้ายของตัวรถ เพื่อให้สามารถมองเห็นข้อความได้โดยชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่าห้าสิบบเมตร

3. จัดให้มีไฟสัญญาณสีเหลืองอำพัน หรือสีแดง ปิดเปิดเป็นระยะ ติดไว้ที่ด้านหน้าและด้านท้ายของตัวรถในตำแหน่งที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ขับรถที่สวนมา หรือตามหลังมา มองเห็นได้โดยชัดเจน ในระยะไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบบเมตร และเมื่อมิได้ใช้รถนั้นรับส่งนักเรียน ให้งดใช้ไฟสัญญาณดังกล่าว

4. จัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นดังต่อไปนี้ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น และต้องติดตั้งหรือเก็บไว้ภายในรถในตำแหน่งที่เหมาะสมและปลอดภัย รวมทั้งสามารถนำมาใช้งานได้โดยสะดวก และพร้อมที่จะใช้งานได้ทุกขณะ

- เครื่องดับเพลิงไม่น้อยกว่าหนึ่งเครื่อง
- ค้อนทุบกระจกไม่น้อยกว่าหนึ่งอัน สำหรับรถที่มีลักษณะเป็นรถตู้โดยสาร

5. จัดให้มีผู้ควบคุมดูแลนักเรียน ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ประจำอยู่ในรถตลอดเวลาที่ใช้รับ-ส่งนักเรียน

มาตรฐานความปลอดภัย รถรับ-ส่งนักเรียน

อนุญาตให้รถที่จดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน แต่ไม่เกิน 12 คน ทั้งรถสองแถวและรถตุ้มมาใช้เป็นรถรับ-ส่งนักเรียนได้ โดยมีการรับรองจากโรงเรียน และต้องได้มาตรฐานกรมการขนส่งทางบก

ที่นั่งยึดมั่นแข็งแรง
ไม่มีพื้นที่สำหรับยืนในห้องโดยสาร
รถสองแถวต้องมีประตูที่กั้น
รถตุ้มต้องจัดวางที่นั่งเป็นแถวตอน
ตามความกว้างของรถ

ติดป้ายพื้นสีส้ม มีข้อความสีดำว่า “รถโรงเรียน”
และมีไฟสัญญาณสีเหลืองอำพัน หรือสีแดง
เปิด-ปิดเป็นระยะติดไว้ที่ด้านหน้าและท้ายรถ

มีเครื่องมือจำเป็น **กรณีฉุกเฉิน**
เช่น อุปกรณ์ดับเพลิง ถังดับเพลิง

- ผู้ขับขี่ต้องได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือมีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์สาธารณะ และไม่เคยมีประวัติเสียหายจากการขับรถ
- มีผู้ดูแลนักเรียนประจำรถ ซึ่งอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

มาตรฐานความปลอดภัยรถรับส่งนักเรียนต้องผ่านการรับรองจากสถานศึกษา หากพบการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด สามารถแจ้งเพิกถอนหนังสืออนุญาตใช้รถทันที และไม่สามารถขออนุญาตได้อีกจนกว่าจะพ้นระยะเวลา 1 ปี

คณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ วุฒิสภา
จัดสัมมนา เรื่อง

“ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญมีความสำคัญต่อประเทศและประชาชนอย่างไร”

การสัมมนาเรื่อง

“ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีความสำคัญต่อประเทศและประชาชนอย่างไร”

การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) หรือที่นิยมเรียกกันทั่วไปว่า **“ธรรมาภิบาล”** เพื่อให้เกิดการพัฒนาและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ล้วนเป็นความปรารถนาของทุกสังคม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญในเรื่องธรรมาภิบาลอย่างมาก โดยมีกรอบความคิดหลักที่ต้องการปฏิรูปการเมืองใหม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้อำนาจรัฐระบบการเมืองการปกครองการจัดตั้งองค์กรใหม่ที่ชื่อว่า **“องค์กรอิสระ”** เพื่อสร้างดุลยภาพระหว่างการบริหารที่มีประสิทธิภาพและการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

การมีกลไกองค์กรตรวจสอบเกี่ยวกับความสุจริตในการใช้อำนาจรัฐ เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินภาครัฐ จึงมีแนวคิดในการปฏิรูประบบการเมืองใหม่

ให้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้อำนาจรัฐระบบการเมืองการปกครองการจัดตั้งองค์กรใหม่ที่ชื่อว่า **“องค์กรอิสระ”** เพื่อสร้างดุลยภาพระหว่างการบริหารที่มีประสิทธิภาพและการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนจำเป็นต้องมีกลไกที่มีใช้องค์กรตุลาการ รวมทั้งการมีกลไกที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง สามารถดำรงความยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่

การเปลี่ยนแปลงจากการจัดตั้งองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐส่งผลให้สามารถตรวจสอบผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างเป็นธรรม อาทิ อดีตนายกรัฐมนตรีนครี อดีตรัฐมนตรีว่าการเมือง ข้าราชการระดับสูง และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีพฤติการณ์ทุจริตถูกดำเนินคดีและศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำนวนมาก

ทั้งนี้ พัฒนาการขององค์กรอิสระมีการเปลี่ยนแปลงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงมีการกำหนดกลไกเพื่อจัดระเบียบและสร้างความเข้มแข็งแก่การปกครองประเทศใหม่ด้วยการจัดโครงสร้างหน้าที่และอำนาจขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ สัมพันธภาพระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารให้เหมาะสม และการกำหนดให้สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่นซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สุจริต เที่ยงธรรม และมีส่วนในการป้องกันหรือแก้ไขวิกฤติของประเทศตามความจำเป็นและความเหมาะสม การรับรอง ปกป้อง และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทยให้ชัดเจนและครอบคลุมอย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งการวางกลไกป้องกัน ตรวจสอบ และขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่เข้มงวดเด็ดขาด เพื่อมิให้ผู้บริหารที่ปราศจากคุณธรรมจริยธรรม และธรรมาภิบาลเข้ามามีอำนาจในการปกครองบ้านเมืองหรือใช้อำนาจตามอำเภอใจ และการกำหนดมาตรการป้องกันและบริหารจัดการวิกฤติการณ์ของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ยังได้บัญญัติรายละเอียดที่ต้องใช้ร่วมกันระหว่างองค์กรอิสระในหมวด 12 ส่วนที่ 1 “บททั่วไป” **มาตรา 221 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้องค์กรอิสระร่วมมือและช่วยเหลือกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กร และถ้าองค์กรอิสระใดเห็นว่า มีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้แจ้งองค์กรอิสระนั้นทราบเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป** โดยมี ความมุ่งหมายให้หน่วยงานธุรการในการช่วยเหลืองานของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และการกำหนดให้องค์กรอิสระให้ความร่วมมือและช่วยเหลือกัน ซึ่งเป็นการวางหลักการที่เป็นรูปธรรม ให้องค์กรอิสระมีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน รวมทั้ง ยังกำหนดให้องค์กรอิสระประกอบด้วย 5 องค์กร คือ (1) คณะกรรมการการเลือกตั้ง (2) ผู้ตรวจการแผ่นดิน (3) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (4) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (5) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นต้น

อำนาจและหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ขององค์กรอิสระ:

1) คณะกรรมการการเลือกตั้ง

มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

1. จัดการเลือกตั้ง คือ การควบคุมและดำเนินการจัดให้มีการเลือกตั้ง ทั้งการเลือกตั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติ

2. สืบสวน ใต้สวน และวินิจฉัย คือ การสืบสวนหรือใต้สวนและวินิจฉัยชี้ขาด สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ นับคะแนนใหม่ รวมทั้งการสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งผู้สมัครและสมาชิกสภาที่ทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง

3. ออกกฎระเบียบ คือ การออกกฎระเบียบ คำสั่ง ข้อกำหนดที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

2) ผู้ตรวจการแผ่นดิน

มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

1. เสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่ง หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานใด ๆ บรรดาที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือเป็นภาระแก่ประชาชนโดยไม่จำเป็นหรือเกินสมควรแก่เหตุ

2. แสวงหาข้อเท็จจริงเมื่อเห็นว่ามีผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือปฏิบัตินอกเหนือหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้ขจัดหรือระงับความเดือดร้อน หรือความไม่เป็นธรรมนั้น

3. เสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ทราบถึงการที่หน่วยงานของรัฐยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วน ตามหมวด 5 หน้าที่ของรัฐ

4. ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน ตาม (1) หรือ (2) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

5. ในการดำเนินการตาม (1) หรือ (2) หากเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเรื่องให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการต่อไป

นอกจากนั้นผู้ตรวจการแผ่นดินอาจเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองได้ เมื่อเห็นว่ามีความผิดดังต่อไปนี้

** บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ และให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

** กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง และให้ศาลปกครองพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง

3) คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

1. ใต้สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญหรือตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2. ใต้สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เพื่อดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

3. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าว

4. หน้าที่และอำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

5. เสนอมาตรการความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์กรอิสระหรือองค์กรอัยการในเรื่องปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงาน โครงการ จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ เสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

4) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่มีหน้าที่วางนโยบายการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในการใช้งบประมาณของประเทศ ในโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ดำเนินการ เพื่อให้รัฐบาลดำเนินงานอย่างโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ ใช้งบประมาณของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ การตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินประกอบด้วย

1. การเงิน - เป็นการตรวจสอบการรับจ่าย การเก็บรักษา และการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของหน่วยรับตรวจว่าเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่

2. จัดซื้อจัดจ้าง - เป็นการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างพัสดุหรือทรัพย์สินของหน่วยรับตรวจว่าเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่

3. สืบสวน - เป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในกรณีที่มีการใช้จ่ายเงินของหน่วยรับตรวจมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการทุจริตหรือปฏิบัติไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

4. จัดเก็บรายได้ - เป็นการตรวจสอบการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม และรายได้อื่นของหน่วยรับตรวจว่าเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่

5. ดำเนินงาน - เป็นการตรวจสอบแผนงาน โครงการของหน่วยรับตรวจ ว่ามีการดำเนินการที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยประหยัด คุ่มครอง และได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

6. เฝ้าระวังป้องกัน - เป็นการตรวจสอบในลักษณะที่เป็นการป้องกันหรือหยุดยั้งการกระทำที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหาย ความสูญเสีย หรือความไม่คุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

5) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

1. ตรวจสอบและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนทุกกรณีโดยไม่ล่าช้า และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิมนุษยชน ต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้อง

2. จัดทำรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศเสนอต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อประชาชน

3. เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมตลอดทั้งการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

4. ชี้แจงและรายงานข้อเท็จจริงที่ถูกต้องโดยไม่ชักช้าในกรณีที่มีการรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยโดยไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม

5. สร้างเสริมทุกภาคส่วนของสังคมให้ตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน

6. หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

อนึ่ง แม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จะกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในหมวดศาล ไม่ใช่องค์กรอิสระ ทำหน้าที่เป็นองค์กรพิทักษ์ความเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ด้วยการทำหน้าที่

ควบคุมความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แต่โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักการทั่วไปขององค์กรอิสระใหม่ คือ การกำหนดคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ การพ้นจากตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หัวหน้าหน่วยงานตุลาการของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี

โดยที่ผ่านมา คณะกรรมการได้มีการจัดสัมมนาเรื่อง “ความสำคัญของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญกับแนวทางที่อาจถูกแก้ไขตามนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบัน” ที่จังหวัดระยอง รวมทั้งการจัดสัมมนาเรื่อง “บทบาท หน้าที่ ภารกิจ วุฒิสภาและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เพื่อประชาชนอย่างไร” ที่จังหวัดเชียงราย ซึ่งผลการสัมมนาทั้งสองครั้ง พบว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ นอกจากการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว สิ่งสำคัญที่จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ คือ ความคาดหวังและการตอบสนองความต้องการของสังคมในการปฏิบัติหน้าที่การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการในรัฐธรรมนูญ มาตรา 215 วรรคแรก ซึ่งบัญญัติว่า “องค์กรอิสระเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นให้มีความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย” และวรรคสองบัญญัติว่า “การปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจขององค์กรอิสระต้องเป็นไปโดยสุจริตเที่ยงธรรม กล้าหาญ และปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ”

ดังนั้น คณะกรรมการการจึงได้จัดสัมมนาเรื่อง **“ศาลรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีความสำคัญต่อประเทศและประชาชนอย่างไร”**

เมื่อวันศุกร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2567 ณ ห้องวายุภักษ์ โรงแรมเซ็นทารา บางกอก อินเตอร์คอนติเนนตัล กรุงเทพมหานคร โดยเป็นเวทีให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญได้ชี้แจงบทบาทหน้าที่และความสำคัญของการขับเคลื่อนภารกิจตามที่กำหนด รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน นักวิชาการ ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการ ศาลรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญทั้ง 5 องค์กรในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และตอบสนองความต้องการของภาคประชาชน ซึ่งมีกิจกรรมที่สำคัญ ดังนี้

1. การอภิปรายหัวข้อ **“แนวคิด เจตนารมณ์ และที่มา การจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ”** โดย ศาสตราจารย์ ดร. สมคิด เลิศไพฑูรย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2540 และ 2550 และเลขานุการคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550

2. การอภิปรายหัวข้อ **“ภารกิจหน้าที่และความสำคัญของศาลรัฐธรรมนูญ”** โดยศาสตราจารย์พิเศษ จรัญ ภักดีธนากุล อดีตตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

3. การอภิปรายหัวข้อ **“ภารกิจหน้าที่ ผลงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ”** โดย

- นายอิทธิพร บุญประคอง ประธานกรรมการการเลือกตั้ง
- นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน
- พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- พลเอก ชนะทัฬห อันทามระ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
- นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ดำเนินการอภิปรายโดย ศาสตราจารย์ ดร.สมคิด เลิศไพฑูรย์

4. ประเด็นซักถามผู้เข้าร่วมสัมมนา **“ผู้แทนองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ”**

- นายแสวง บุญมี เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- พันตำรวจโท กীরป กฤตธีรานนท์ เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

- นายนิวัติไชย เกษมมงคล เลขาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช.
- นายประจักษ์ บุญยัง ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน
- นางพรรษา บุญรัตน์ รองเลขาธิการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ดำเนินกรอภิปรายโดย ศาสตราจารย์ ดร. สมคิด เลิศไพฑูรย์

ทั้งนี้ ภายในงานสัมมนาจะมีการจัดบูธนิทรรศการ และหน่วยรับเรื่องร้องเรียนของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ บริเวณหน้าห้องสัมมนาอีกด้วย โดยมีผู้ให้ความสนใจเข้าร่วมสัมมนาประมาณ 250 คน ประกอบด้วย สมาชิกวุฒิสภา คณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ วุฒิสภา คณะอนุกรรมการ และที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ อธิการบดีในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ผู้แทนศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญทั้ง 5 องค์กร ผู้แทนจากสถาบันการศึกษา สมาชิกภาคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง ผู้แทนจากส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม/ภาคประชาชน สื่อมวลชน และประชาชนผู้สนใจ

อย่างไรก็ดี ผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่ประชาชนเสนอให้มีการปรับเปลี่ยนอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ โดยผ่านการเสนอร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนั้น แสดงให้เห็นว่าประชาชนอาจยังไม่เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ และอาจยังไม่เห็นผลงานเป็นที่ประจักษ์ขององค์กรดังกล่าว ทั้งที่ผ่านมาศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้นมีความสำคัญ รวมทั้งเป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อปฏิรูปการเมืองตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและเป็นที่ยิ่งใหญ่ของประชาชน ภายหลังจากการเข้าร่วมงานสัมมนาครั้งนี้ เชื่อว่าทุกภาคส่วนจะมีความเข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ของทุกองค์กรได้ชัดเจนขึ้น และรับทราบแนวทางของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญว่าเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจ เพื่อตอบสนองความคาดหวังของประชาชน รวมทั้งมีข้อมูลประกอบการพิจารณา กรณีหากมีการเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญในส่วนขององค์กรอิสระและศาลรัฐธรรมนูญต่อไป

ผู้ตรวจการแผ่นดินจัด กิจกรรมประชาสัมพันธ์เชิงรุก ภายใต้โครงการ Ombudsman Care เสริมสร้างความรู้ ออกหน่วยเคลื่อนที่ให้บริการประชาชนในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Ombudsman Talk

กิจกรรมประชาสัมพันธ์เชิงรุก ภายใต้โครงการ Ombudsman Care เริ่มดำเนินการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2559 โดยมุ่งหวังเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดิน สิทธิในการร้องเรียน ขั้นตอนและวิธีการยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้กับประชาชนที่มีภูมิสำเนาห่างไกลจากที่ตั้งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีโอกาสเข้าถึงและรู้จักสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมากขึ้น เนื่องจากสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีที่ทำการเพียงแห่งเดียว ซึ่งตั้งอยู่ที่ อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น 5 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ แจ้งวัฒนะ กรุงเทพฯ ฯ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงได้จัดทำกิจกรรมประชาสัมพันธ์เชิงรุก ภายใต้โครงการ Ombudsman Care ขึ้น โดยการนำรถประชาสัมพันธ์

เคลื่อนที่ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ออกหน่วยให้บริการรับเรื่องร้องเรียน และให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชน รวมถึงเผยแพร่ประชาสัมพันธ์บทบาทหน้าที่และอำนาจ ช่องทางการร้องเรียนของผู้ตรวจการแผ่นดิน ให้กับประชาชนในพื้นที่ห่างไกลได้รับทราบอย่างทั่วถึง ตลอดจนการจัดกิจกรรมบรรยายให้ความรู้แก่หน่วยงานราชการ ส่วนท้องถิ่นและผู้นำชุมชน ตลอดจนเยาวชนในสถานศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินที่ถูกต้อง อันที่จะสามารถเป็นกระบอกเสียงช่วยประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินให้กับบุคคลภายในครอบครัว และบุคคลใกล้ชิดได้รู้จักผู้ตรวจการแผ่นดินมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจัดโครงการดังกล่าวเป็นการบูรณาการความร่วมมือของสำนักสื่อสารองค์กรและประชาสัมพันธ์ สำนักตรวจสอบเรื่องร้องเรียน สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร และสำนักบริหารกลาง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีการวางแผนเพื่อดำเนินโครงการประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ไว้ จำนวน 4 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 กำหนดจัดในระหว่างวันที่ 18-20 ธันวาคม 2566 ณ จังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชน นักเรียนและนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา (โรงเรียนชลบุรี “สุขบท” และ มหาวิทยาลัยบูรพา) ครั้งที่ 2 กำหนดจัดในระหว่างวันที่ 13 - 15 กุมภาพันธ์ 2567 ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ประชาชน นักเรียนและนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา

โดยในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567 ได้ออกหน่วยรถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ เสริมสร้างความรู้ และให้บริการรับเรื่องร้องเรียนและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชน ณ บริเวณตลาดหน้าองค์การโทรศัพท์ ช่วงเวลา 15.30 น. ถึง 19.00 น

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2567 มีกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมรถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ เสริมสร้างความรู้ ให้บริการรับเรื่องร้องเรียนและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชน ณ บริเวณด้านหน้าห้องประชุมเจ้าพระยาบวรราชนายก มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ช่วงเวลา 10.00 น. ถึง 12.00 น. และช่วงเวลา 16.30 น. ถึง 19.00 น. ณ บริเวณตลาดหน้าวังจันทร์เกษม

2. กิจกรรมเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดิน ณ ห้องประชุมเจ้าพระยาบวรราชนายก มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในเวลา 13.00 - 16.00 น. โดยได้รับเกียรติจากรองศาสตราจารย์ ดร. ภาคิน โชติเวศย์ศิลป์ คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา กล่าวต้อนรับ จากนั้น นางสาวสรลลธร มัณฑยานนท์ ผู้อำนวยการส่วนผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักสื่อสารองค์กรและประชาสัมพันธ์ ได้กล่าวรายงาน พร้อมกันนี้ยังได้รับเกียรติจากนายกมลธรรม วาสบุญมา รองเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นผู้บรรยายในหัวข้อ “บทบาทหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดิน” ช่วงท้ายเป็นการ

บรรยายในหัวข้อเรื่อง “วิธีการใช้ Application ผู้ตรวจการแผ่นดิน” โดยนางสาวสตรีรัตน์ จันทร์ศรี นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ และสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น จำนวน 300 คน

วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567 มีกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมรณประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ เสริมสร้างความรู้ ให้บริการรับเรื่องร้องเรียนและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายแก่ประชาชน ณ บริเวณด้านหน้าห้องประชุมโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ช่วงเวลา 09.30 น. ถึง 12.00 น.

2. กิจกรรมเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดิน ณ ห้องประชุมโรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ในเวลา 09.00 - 12.00 น. โดยได้รับเกียรติจากนายฤกษ์เถียนมิตรภาพ รองนายกเทศมนตรี เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา กล่าวต้อนรับ จากนั้น นางสาวสร้อยธรมัณฑยานนท์ ผู้อำนวยการส่วนผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักสื่อสารองค์กรและประชาสัมพันธ์ ได้กล่าวรายงาน และได้รับเกียรติจากนายกมลธรรม วาสบุญมา รองเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นผู้บรรยายในหัวข้อ “บทบาทหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดิน” และในช่วงท้ายเป็นการบรรยายในหัวข้อเรื่อง “วิธีการใช้ Application ผู้ตรวจการแผ่นดิน” โดยนางสาวสตรีรัตน์ จันทร์ศรี นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย ผู้นำชุมชน และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในเขตเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา และเจ้าหน้าที่เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จำนวน 300 คน

ทั้งนี้ โครงการ Ombudsman Care ในครั้งต่อไป มีกำหนดจัดขึ้นในเดือนมิถุนายน 2567 และในเดือนสิงหาคม 2567

ผู้ตรวจการแผ่นดินเข้าร่วมงานเลี้ยงรับรอง การเฉลิมฉลองวันชาติเครือรัฐออสเตรเลีย

เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2567 นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน พร้อมด้วยนางนลินพรธณ ไวสีบัวขาว ผู้อำนวยการสำนักกวีเทศสัมพันธ์ ได้เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองเพื่อร่วมแสดงความยินดีและสานสัมพันธ์ไมตรีเนื่องในโอกาสการเฉลิมฉลองวันชาติเครือรัฐออสเตรเลีย (Australia Day) ตามคำเชิญของ ดร. แอนเจลา แม็คโดนัลด์ (Dr. Angela Macdonald PSM) เอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย ณ ทำเนียบเอกอัครราชทูตเครือรัฐออสเตรเลีย เครือรัฐออสเตรเลียได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2495 โดยมีความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือกับประเทศไทยมาเป็นระยะเวลายาวนานกว่า 71 ปี ในหลายมิติ และที่ผ่านมา สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือทางเทคนิคจากรัฐบาลออสเตรเลียผ่านสถานเอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย ในหลายโอกาส นอกจากนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินไทยยังได้มีความสัมพันธ์กับองค์กรผู้ตรวจการแผ่นดินในเครือรัฐออสเตรเลีย อาทิ ความร่วมมือทวิภาคีกับผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งรัฐเวสเทิร์นออสเตรเลีย ภายใต้บันทึกความเข้าใจ (MOU) และการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือกับผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเครือรัฐออสเตรเลียอย่างต่อเนื่อง

Ombudsman News

ผู้ตรวจการแผ่นดินลงพื้นที่ประชุมหารือ เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน ณ จังหวัดลำพูน

เมื่อวันที่ 30 มกราคม 2567 ณ ห้องประชุมจามเทวี ศาลากลางจังหวัดลำพูน นายสมศักดิ์ สุวรรณสุจริต ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน พร้อมด้วยนายสมศักดิ์ แสนทิธิณย์ ที่ปรึกษาประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน นายกมลธรรม วาสนุญมา รองเลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน นายเมธี มั่นคง ผู้อำนวยการสำนักสอบสวน 2 และคณะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าร่วมประชุมแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนร่วมกับนายสันติธร ยิ้มละมัย ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน พร้อมด้วยผู้แทนจากสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและการบังคับคดีจังหวัดลำพูน สำนักงานจังหวัดลำพูน ศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดลำพูน สำนักงานขนส่งจังหวัดลำพูน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดลำพูน สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดลำพูน อำเภอเมืองลำพูน องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เทศบาลเมืองลำพูน เทศบาลตำบลเหมืองง่า และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 เรื่อง ดังต่อไปนี้

เรื่องร้องเรียนที่ 1 กรณีจังหวัดลำพูนย้ายศาลากลางจังหวัดลำพูน และศูนย์ราชการจังหวัดลำพูน มาอยู่พื้นที่นอกเมือง ห่างจากที่เดิมกว่า 14 กิโลเมตร ทำให้ประชาชนเดินทางมาติดต่อราชการยากลำบาก และเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก

เรื่องร้องเรียนที่ 2 กรณีร้องเรียนว่าเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ก่อสร้างถนนคอนกรีตรูกกล้าที่ดินของผู้ร้องเรียน เป็นเหตุให้ผู้ร้องเรียนได้รับความเสียหาย

และเรื่องร้องเรียนที่ 3 กรณีร้องเรียนว่าเทศบาลตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาวัชพืช ยูง และงู บริเวณคลองเหมืองจำแลง ชอยบ้านทุ่ง ถนนสันเหมืองเหนือ ตำบลเหมืองง่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เป็นเหตุให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวได้รับความเดือดร้อน

ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินให้การต้อนรับและหารือร่วมกับเอกอัครราชทูตราชอาณาจักรโมร็อกโกประจำประเทศไทย

เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567 ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินทุกท่านให้การต้อนรับนายอับดุลเราะฮ์ฮีม เราะห์ฮาลี (H.E. Mr. Abderrahim Rahhaly) เอกอัครราชทูตราชอาณาจักรโมร็อกโกประจำประเทศไทย และนายเอล โมस्ताฟา ทรีฟาญา (Mr. El Mostafa Trifaia) อัครราชทูตที่ปรึกษาและรองหัวหน้าสำนักงานสถานเอกอัครราชทูตราชอาณาจักรโมร็อกโกประจำประเทศไทย ในโอกาสเดินทางเยือนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อเข้าเยี่ยมชมการะวะ และกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ ตลอดจนหารือข้อราชการในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและหารือในประเด็นข้อราชการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายได้หารือถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาความร่วมมือระดับทวิภาคีระหว่างองค์กรทั้งสองแห่ง และการดำเนินงานร่วมกันภายใต้กรอบความร่วมมือของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินระหว่างประเทศ (International Ombudsman Institute: IOI) ซึ่งฝ่ายไทยเห็นพ้องด้วยในการส่งเสริมความร่วมมือระดับทวิภาคีกับผู้ใกล้เคียงแห่งราชอาณาจักรโมร็อกโก โดยอาศัยพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศที่มีความใกล้ชิดมาเป็นระยะเวลายาวนาน

**จดหมายข่าว
ผู้ตรวจการแผ่นดิน**

สิ่งตีพิมพ์

หากท่านใดมีข้อติชม ข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น หรือต้องการแจ้งเปลี่ยนแปลงที่อยู่ กรุณาส่งรายละเอียดมาได้ที่

สำนักสื่อสารองค์กรและประชาสัมพันธ์ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น 5
เลขที่ 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
หรือ ตู้ ปณ. 333 ปณฝ. ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ กรุงเทพฯ 10215
โทรศัพท์หมายเลข 0 2141 9163, 0 2141 9262 โทรสาร 0 2143 8364
DOWNLOAD : www.ombudsman.go.th เลือก ออมбудสแมน นิวส์

**สพพ. เป็นหน่วยงานของรัฐที่ร่วมต่อต้านการทุจริต
และไม่รับของขวัญ ของกำนัล หรือผลประโยชน์อื่นใดที่ขัดต่อกฎหมาย ทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม**

STARTUP
บันไดลู่มืออาชีพ

โครงการเพิ่มทักษะด้านอาชีพ
แก่นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ ปีงบประมาณ พ.ศ.2566

จบ ม.3 ไม่ได้เรียนต่อ

ไม่ได้ต่อแบบไม่มีอะไรกัน

ร่วมสานฝัน ปันอนาคตเด็กไทย
เงินงาน ความสุข

รู้แล้วบอกต่อ

2 ฟรี

🍴 ค่าใช้จ่าย
🍴 ที่พัก และอาหาร

4 ได้

💰 เงินสนับสนุนครอบครัว
ระหว่างการฝึกอบรม
JOB ค่าแรงสูง การันตีมีงานทำ
\$ โอกาสรับทุนหลังจบหลักสูตร
(ประกอบอาชีพอิสระ)
📄 ใบรับรองผ่านการฝึกอบรม

ถือเป็นหน้าที่และอำนาจ
ของผู้ตรวจการแผ่นดิน
ตามรัฐธรรมนูญหมวด 5
หน้าที่ของรัฐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2560 มาตรา 51

สมัครได้แล้ววันนี้ กำหนดฝึกอาชีพ 4-6 เดือน

ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมที่ ศูนย์แนะแนวประจำโรงเรียน และสถาบันสำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานทุกจังหวัด

โดยความร่วมมือ

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

www.ombudsman.go.th

